

тель фабрики або копальні потребує ще іншої сили, котра управляла би машинами. Він потребує ще доконче і твоєї робочої сили.

Фабрикант бочок в Індіяні сказав, що він потребує "рук", т. є. людської робочої сили. Проголосив отже в газеті: "Потрібно робітників". Розуміє ся, що він не хотів купувати робітників раз на все, так як куповано давнійше невольників. Нї, він тільки "наняв" декотрих робітників до праці. Він купив людську силу, т. є. робочу силу, а ти продав йому свою робочу силу так само, як скотоводець продає худобу, або пекар продає хліб. Ти пішов до властителя продати свій товар. Він задумував купити робочу силу і если твоя ціна була низька, то правдоподібно ти дістав "заняте".

Декотрі з нас працюють довгі роки заки зрозуміють, що ми робітники, маємо один "товар" на продаж. Як довго ми здібні до праці, то все пробуємо найти купця на нашу робочу силу. Шукаємо "занятя" і властителя. Если мущини і жєнщини не мають інших средств до житя, а хочуть жити, то мусять продавати свою робочу силу.

Товар є щось такого, що заспокоює якусь людську потребу, щось, що зістало вироблене людською силою на продаж або для виміни. Убранє, яке ви вишите самі для себе, не є товаром. Убранє вшите в тій ціли, щоби його продати комусь другому, є товаром, бо воно зроблене на продаж, а не для власного вжитку.

Вівці є так само товаром як чоботи, будинки, хліб і машини, если ми їх продаємо або вимінюємо. І твоя сила, при помочі котрої можеш виробляти річи, твоя сила до праці є також товаром, если продаєш її за заплату.

Знаєш, що кождий, хто тільки продає товар, жадає як найбільшої заплати. Гросерник, що має свій sklep таки коло твого помешканя, жадає за масло, мясо і другі товари, які продає тобі, як найбільше гроший. Властитель складу вугля також підносить ціни. І коли ти шукаєш праці, то жадаєш за свою працю такої високої ціни, яку думаєш, що можеш дістати.